

پترسے دومی کا گد

درود

- 1 چہ ایسا مسیہ ہز متکار و کاسد، شمون پترسے نینگا،
 پہ ہمایان کہ چہ مئے ہدا و رکینوک ایسا مسیہ پاکی و تیکا، ہما
 پئیمین بیہاین باورے رستگش کہ مارا رستگ.
 2 شما کہ ہدا و مئے ہداوند ایسایا پجہ کاریت، چہ آیینے زانگا شیمے
 سرا رھمت و سہل و آسودگی گیش و گیشتر بات.

باورمندی زند

- 3 آیا گون وتی ہدایا واک و کدرتا، مارا ہر زلورین چیز پہ انچین
 زندیا داتگ کہ ہدایا پسند انت. اے چیز مارا چہ ہمایئے پجہ آرگا
 رستگ کہ گون وتی نیکی و شان و شوکا مارا گوانکی جتگ. 4 ہمے
 پئیمما، مارا چہ اے چیزان وتی بیہا و سگین مزین کنول و وادہای
 داتگ تان گون ہدایا زاتا شریکار بییت و چہ ہما تباہیا برکت کہ
 دنیا ہست انت و سلین واہگانی بر و سمر انت.

- 5 پیشکا وتی وسا جھد بکنیت کہ گون شرکردیا وتی باورا مہر و مہم
 بکنیت و ہمے پئیمما: گون زانتا وتی شرکردیا، 6 گون شہم و رھداریا وتی
 زانتا، گون سبر و اوپارا وتی شہم و رھداریا، گون ہدادوستیا وتی سبر و
 اوپارا، 7 گون آدگہ باورمندانی دوست دارگا وتی ہدادوستیا مہر بکنیت
 و گون سجھین مردمانی دوست دارگا پہ باورمندان وتی مہرا مہم بکنیت.

8 پُرچا کہ اگنِ شِئے نیاما ہمے چیزِ بِنْت و بُرْدَنْت، گُرَا چہ مئے ہداوند ایسا مسیہ زانگ و پچاہ آرگا بے اَسْر و یِسْمَرِ نَبِیت۔ 9 بلہ اگنِ کَسِیا اے شَرِّ مَبْنَت، اَلْمَا کَمْدِید و کَوْرَانَت و شَمُشْتِگی کہ چہ وتی پَسْرِیگِن گَاہان پاک بوتگ۔

10 پَمِشْکا، او منی براتان! * وتی سَجَّہِین جُہدا بکنیت تان اے گوانک جنگ و گچین بئیکئے تہا مہر بوشنیت، چیا کہ اگنِ چُش بکنیت، ہچبر ٹگلِ ثَوْرِیت۔ 11 گُرَا پہ شِما مئے ہداوند و رِکِنُوکِین ایسا مسیہ اَبْدَمَانِین بادشاہیے دروازگ، پہ دلچین و شِ آتکِیے پُچِ بیت۔

12 پَمِشْکا من ہر و ہدا شمارا اے ہبرانی تہتال و ہئِیالا پَرِینان، بِل تَرے شِما اے ہبران و تَ زانیت و اے راستیے سرا مہر اَوُشْتاتگِیت کہ شمارا رَسْتگ۔ 13 تانکہ من وتی جسم و جائے اے تمبوا† آن، منی ہئِیالا شرتَر ہمِش اِنْت کہ اے چیزانِ شِئے یاتا بیاران و تہتال بدئیان، 14 چیا کہ زانان کَمِین و ہدِیا رند اے تمبوا رُکَسْت کَان۔ ہداوندِین ایسا مسیہا منا چہ اے ہبرا سپہگ کرتگ۔ 15 وتی وسا جُہد کَان کہ منی مرکا رند ہم، ہر و ہدا اے چیزانی ہئِیالا بکِیت۔

چمدیستین شاہدی

16 و ہدے ما ہداوندِین ایسا مسیہ زور و کدرت و آئیے پَر تَرگئے بارثوا ہبر کرت، پہ چالا کی جوڑ کرتگین کسہانی رندگیر یا نہ اتین، ما گون وتی جندے چمان آئیے شان و شوکت دیستگ ات، 17 آ و ہدا کہ ہداین پتا

* 1:10

† 1:10: «برائے» مانا ہر باورمند انت، مردین و جنین۔

† 1:13

1:13: تمبوزان ہئیمہ۔

ایسا شان و شرب دات. پرشوکتین توارے پہ ایسیا آتک و گوشتی: «اے منی دوستین پچے انت، من چہ اشیا باز و ش و رزا آن،»¹⁸ اے توار کہ چہ آسمانا آتک، ما ہما وهدا وت اشکت کہ گون آیا پاکین کوهے سرا اتین.

¹⁹ انچش مارا نیبانی پاکین ہبر ہم ہست انت، سک شرات کہ آیانی نیمگا دلگوش بکیت، چرا گئے پیما انت کہ تہاریا درپشیت، تان ہما وهدا کہ روج بیت و بامے استار شمے دلانی تہا سر بکشیت.²⁰ مسترین ہبر اش انت کہ بزایت پاکین کٹاے ہچ پیشگوی، نیبانی جندے مانا کرتگین نہ انت²¹ چیا کہ پیشگوی چہ انسا نے ارادہ و واہگا دن انت، پاکین روہ مردمانی دلا نشتگ تان چہ ہدائے نیمگا ہبر بکنت.

2

درؤگین نبی و آیانی سزا

¹ بلہ مردمانی نیاما درؤگین نبی ہم ہست ات، ہما دابا کہ شمے نیاما درؤگین استاد ودی بنت کہ چیراندری بیران کنوکین باوران رتواج دینت، تنتا وتی ہداوندا ہم نمنت کہ گون وتی ہونا پہ بہایی زرتنت. آ گون تیزین گار و بیگواہینا دُچار کپنت.² بازیے اشانی بدکاریانی رندگیریا کنت و راستیے راہ، اے استادانی سوبًا کلاگ گِگ و بیہرمت کنگ بیت.³ اے استاد، وتی تمہ و جوپہانی ہاترا گون ہبرانی چال و پریا شمارا پلنت. بازیے وهدے بیت کہ آیانی سرا مٹیارباریے شتور برگ بوتگ. اے شتور پورہ کنگ بیت و آیانی تباہی و ابے نہ انت.

4 ہدا تنتنا چہ ہما پریشتگان سر نگوست کہ گاہش کرت و تہرونے*
تہارتین تہارویکا بند و زمزیلی کرتنت تان دادرسینے روچ برسیت۔ 5 چہ
کوہنین جہانا ہم سر نگوست و ہداناہورانی دنیائے سرا توپانی آورت
و تہنا نوہ کہ راستی و پھریزکاریئے جار جتوک ات، گون ہپت کسا
رگینتی۔ 6 ہدایا، سدوم و گورہئے شہر ہم سوٹک و پُر کرت و چہ زمینے
سرا گار کرتنت، تان پہ ہداناہوران درس و ابرتے بینت و 7 پھریزکاریئے
لوت کہ چہ ناشرین مردمانی سلّی و بدکاریان سک دلنج ات، رگینتی
8) پرچا کہ آتیک و پھریزکاریئے مردا ہمایانی نیاما زند گوازینت و لوتے
پھریزکاریئے روہ، ہر روچ چہ آناشرین کاران سک پدرد بوت کہ لوت
گندگ و اشکنگا آتش۔ 9 گڑا ہمے پیما ہداوند زانت کہ وتی پھریزکاریئے
مردمان چون چہ چکاسان برکینیت و بدکاران سزا بدنت تان ہما و ہدا
کہ دادرسینے روچ برسیت۔ 10 ہدائے کھر و سزا ہاس ہما مردمانی سرا
کپیت کہ وتی جسمے مہارش سلّ و ناپاکین واہگانی تہا یلہ کرتگ و
چھ واک و کدرتا نمّنت و مان نئیانت۔ ہمینچک تّمرد و پُرکبر ات کہ
چہ آسمانی زورمندانی سبگ کنگا ترسش نیست۔ 11 بلہ پریشتگ کہ چہ
اے زورمندان زورا کتر ات، انگت ہداوندے بارگاھا اشان سبگ و
بے ازت نکنت۔

12 اے مردم ناسرید و بیبانیئے جانورانی پیما ات۔ ہما کاران کنت
کہ آیانی سرشت† گوشیت و تہنا پہ گرگ و کُشگا پیدا بوتگ ات۔ ہما

کارانی سرا مسکرا و ریشکند کنت کہ سرپدش نبت و جانورانی پئما
گار و پیگواہ بنت. 13 وتی گندھین کارانی سزا و پدمرش رسیت. آیانی
شادھی هیش انت کہ روچے رُزناپیا مست و هنوش بنت. گون شما
هؤر وراک ورگئے وهدا، آ وتی ائیش و توشانی تھا گرک انت و اے
په شما بنامی و پونگے بیت. 14 گون ناپاک و زنهکارین چمان، هچبر چه
گاکھا سیر نبت و سست و نزورین مردمان په مندر و رپک وتی داما
پریننت. اے مردم تمه و لالچا بلد و زانتکار انت، نالت بوتگین انت.
15 چه راستین راها در شتگ و چه بهورے چک بلیامے راهے رندگیریا
گمراه بوتگ انت کہ وتی سلین کارے مری دوست ات. 16 بله بلیام
وتی گاکھے سرا سرزنش کنگ بوت. آینے بیزابنن هر، انسانئے پئما هبرا
لگت و آنجی ای چه گنوکیا داشت.

17 اے پئمین مردم هشتگین چمگ و انچین باپ و هرْم انت کہ توپان
آیان هر نینگا بارت. تهارترین تهاروکی آیانی آسر و آکت انت. 18 اے
بٹاک جنت و هبرش پوچ و هالیگ انت. هما مردمان گون جسمی
بدین واهگان پریب دئینت و وتی داما پریننت کہ توکی چه ردکارانی دستا
رکتگ انت. 19 آیان آراتئے کنول و واده دئینت بله وت سلکاریے گلام
و بندیگ انت. چیا کہ هرکس چیڑیا وتی واجه و مستر کنت، وت
آینے گلام و بندیگ بیت. 20 هما مردم کہ گون مے هداوند و رکتیوک
ایسا مسیہے زانگ و پچارگا چه اے دنیائے سلکاریان رکت، اگن پدا
هما سلکاریانی توکا بکپنت، رندی هالش چه پیسریگینا هم گنتر بیت.
21 اے مردمان، اگن چه پاکی و پهریزکاریے راها هچ مزانتین، په آیان

گھتر ات چہ اشیا کہ زانگا و رند، چہ اے پاکین ہکا بچنت کہ آیانی سپردہ کنگ بوتگ. 22 اے بتل آیانی بارنوا چوں وش گو شیت کہ:

«چُک پہ وتی شانگینان پر تریت.» ‡

«سُشگین ہوک پدا پوجگلانی § تھا لیت وارت.»

3

ہداوندے روج

1 او دُردانگان! اے نون دومی کا گد انت کہ پہ شما نیسگا آن. هر دوین کا گدن پہ اے سوبَا نِشنت تان شمے دلا شَرین پگر و ہئیلانی هُب و واہگا پدا بکان و شمارا تہتال بدئیان 2 ہما ہبران وتی یاتا بیاریت کہ گوستگین زمانگان پیشگین پاکین نیان گوشتگ انت، انچش ہم مئے ہداوند و رکینوکے ہکا شمے ہئیلایا بیاران کہ آینے کاسدان شمارا داتگ.

3 چہ هر چیزا پیسر بزائیت کہ آہری زمانگان، مسکرا و ریشکند کنوکین مردم جاہ جننت کہ وتی سل و بدین واہگانی رندگیر انت. 4 گوشت: «گرا آینے آیکے وادہ چوں بوت؟ چہ ہما وهدا کہ مئے پت و پیرین مُرتگ انت، هر چیز ہما پئیمَا انت کہ چہ جہانے جور بئیکے وهدا بوتگ.» 5 اے پئیمَا پہ زانت، وتی چمان چہ اے راستیا بند کنت کہ آسمان، ہدائے ہکمے سرا چہ دیریکین وهدان ہستات و اے زمین، چہ آبا و آپئے راہا جور بوتگ و 6 چہ ہمے آبا آزمانگے دنیا بُدت و گار

‡ 2:22

22: سُلیمَا نئے بتلانی گاب 11.26:

§ 2:22

22: پوجگل، بان پوجگل، پوسگین گل.

و ینگواہ بوت. 7 چہ ہما ہکم و ہبرا ہم سچھین آسمان و اے زمین، پہ آسا چکین کنگ بوتگ و تان دادرسینے روچ و ناباورین مردمانی تباہی و زئوال بیگا دارگ بوتگ أنت.

8 بلہ، او دُردانگان! چہ اے ہبرا بیہیال میبت کہ پہ ہداوندا یک روچے، ہزار سالے پئیمائنت و ہزار سال، یک روچے پئیمائنت. 9 لہتین مردم گان کنت و گوشیت کہ ہداوندا وتی پر ترگ و آیکے کئول و وادہ مہتل داشتگ، بلہ چش نہانت. راستین ہبرا ایش انت کہ ہداوند گون شما سبر و اوپار کنت، وهد و مؤہ دنت تان گنہکار پشومان بینت، چیا کہ نلوئیت کسے گار و ینگواہ بیت. 10 بلہ ہداوندے روچ الما کئیت. چش کہ دزے اناگت کئیت و سچھینان جاہ سرینیت. آروچا آسمان گون ترسناکین ستوار و بوستگے گار و ینگواہ بیت، استار و ماہ و روچ و ہرچے کہ آسمانا ہست، آسا کپیت و آپ بیت و زمین و ہرچے کہ زمینا ہست سچیت و پربیت.

11 نون کہ زانیت ہرچے مے چاگردا ہست گار و زئوال بیگی انت، گرا باید انت شمے زند پاک و پلگار بیت و پہ ہدادوستی بگوزیت. 12 ہداے روچے انتزار و ودارا ہم بیت و جہد بکنیت کہ آروچ زوت تربرسیت، ہما روچ کہ آسمان سچیت و آپ بیت و استار و ماہ و روچ و ہرچے کہ آسمانا ہست آسا کپنت و آپ بنت. 13 بلہ ما توکین آسمان و زمینے انتزار و ودارا این کہ آیانی تھا ادل و راستی ہاکم بیت. چیا کہ اے ہداے لبز و وادہ انت.

14 او دُرْدانگان! نون کہ اے چیزانی ودارا ایت، جُهد کنیت آ شمارا پاک و بے ائیب و گون وت پہ سہل و آرامیا ودی بکنت و بگندیت۔

15 اے ہبرا ہم مشموشیت کہ مئے ہداوندئے سبر و اوپارئے مکسد رگینگ انت، انچش کہ مئے دُرْدانگین برات پولسا گون ہدابکشگین ہکمتے پہ شما نبشتگ۔ 16 وتی سجھین کا گدانی تھا ہمے بارٹوا نیسیت۔ آ کا گدانی لہتین ہبرانی زانگ و در برگ گران انت و ناسرپد و نزورین مردم آ نبشتہان وتی تبا چہر دئینت و پہ ردی مانا کنت، بلہ اے مردم وت زئوال بنت۔ گون پاکین کٹایئے آ دگہ نبشتہان ہم ہمے کارا کنت۔

17 پمیشکا، او دُرْدانگان! نون کہ شما اے سجھین چیزان چہ پیسرا زائیت، پھریز کنیت تان ردکار و ناشرین مردم شمارا وتی گمراہیئے نیگا میرنت و شما وتی مہر و مہکمین زندا مباحینیت۔ 18 گون مئے ہداوند و رگینوک ایسا مسہئے رھمت و زانتا، رُست و ردوم گران بنیت۔ شان و شوکت انون تان آبد، ہمایا برسات۔ انچش بات۔ آمین۔

بلوچی **Balochi**

Balochi, Southern: بلوچی Balochi (New Testament+)

copyright © 2016 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: Balochi, Southern

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

www.balochimestag.com www.youtube.com/user/balochifilm

All rights reserved.

2020-11-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 29 Jan 2022

fe99fc84-11bd-5637-a7f3-a8ffa8c1dea9